ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 155. — 16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1879. — ΛΕΠΤΑ 10.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1979. Ἑστία. Ἐκδίδοται κατὰ κυριακήν. Ἔτος Δ'. Τόμος Η', 16 Δεκεμβρίου 1879. Ἀρ. 207 (155). Λεπτὰ 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6, 4ον, σ. 16. Περιεχόμενα: Σφραγὶς τοῦ δήμου Ὠλιαρίων.—Κινέζου παθήματα ἐν Κίνᾳ (Μετάφρασις Ἀγγέλου Βλάχου).— Ὀλίγα περὶ ὀροθετήσεως, ὑπὸ Πάνου Θ. Κολοκοτρώνη.— Ἡ φυσιολογικὴ σχολὴ καὶ ὁ Ζολὰ, ὑπὸ Ἀγγέλου Βλάχου. — Ἡ ἀτυχὴς Μαργαρίτα. — Ἡ Ἁγία Λουκία.— Δάνειον πνεῦμα.— Γνῶμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς Δε-λα-Ῥοσφουκὼ (Μετ. Γ. Ζωχιοῦ).— Ἀληθειαι.— Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ καθ' ἑβδομάδα.

1980. Ἱστορικὴ ἔκθεσις τῶν πράξεων τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς τὸ 1837 μέχρι τοῦ 1879 τελευτῶντος ὑπὸ Εὐθυμίου Καστόρχη. Ἀθήνησιν, ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Ἑρμοῦ», 1879, 8ον, σ. ς' καὶ 130. [Ἐκ τῆς περισπουδάστου ταύτης ἐκθέσεως σταχυολογοῦμεν τὰ ἑπόμενα: Ὁ ἀοίδιμος Κυβερνήτης Καποδίστριας διὰ τοῦ Ἀνδρέου Μουστοξύδου καὶ ἄλλων ἐμερίμνησεν ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων, ὅσον οἱ τότε καιροὶ συνεχώρουν· διότι καὶ μουσεῖον ἀρχαιοτήτων συνέστη ἐν Αἰγίνῃ ἐπιμελείᾳ τοῦ αὐτοῦ Μουστοξύδου, ὅπερ ἐν τέλει τοῦ 1831 οὐκ ὀλίγα ἀρχαῖα περιεῖχε, καὶ ἀρχαιολογικὰς διατριβὰς καὶ ἑρμηνείας τῶν νεωστὶ ἀνευρισκομένων ἐπιγραφῶν ἐδημοσίευσεν ὁ αὐτὸς Μουστοξύδης ἐν τῇ Αἰγιναίᾳ ἐφημερίδι, ἐκδιδομένῃ ἀπὸ τοῦ μαρτίου τοῦ 1831. Μετὰ δὲ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ πόλει τῆς Ἀθηνᾶς ἐπεχείρησε τὸ τότε ὑπουργεῖον τῆς παιδείας πολλὰς καὶ διαφόρους ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας καὶ ἀνασκαφὰς ἔν τε τῇ Ἀκροπόλει Ἀθηνῶν καὶ ἐν Πειραιεῖ, ἐξ ὧν ἦλθον εἰς φῶς μνημεῖα, ἃ ἡ βαρβαρότης καὶ ἡ ἀμάθεια τῶν τῆς δουλείας χρόνων εἶχε ποικιλοτρόπως ἐξαφανίσει ἀπὸ τῆς ὄψεως τῶν ἀνθρώπων. Τότε πρῶτον διὰ τῆς ἀρξαμένης ἀνακαθάρσεως τῆς Ἀκροπόλεως ἐξῆλθον εἰς φῶς, ἐπιμελείᾳ τοῦ διευθύνοντος τὸ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας ἀρχαιολογικὸν τμῆμα Λουδοβίκου Ross, ὁ περικαλλὴς τῆς Νίκης ναός· τότε ἀπὸ τῶν Προπυλαίων ἀφῃρέθησαν οἰκοδομαὶ καὶ ὀχυρώματα βαρβάρων χρόνων· τότε ἀνευρέθησαν διὰ τῶν ἐργασιῶν τούτων μέγα πλῆθος ἐπιγραφῶν ἐν Ἀκροπόλει καὶ Πειραιεῖ, ἀφ' ὧν φωτισθεὶς περιέγραψε τὰ ναυτικὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ διελεύκανε πολλὰ τῶν οἰκονομικῶν αὐτῶν ζητήματα ὁ ὀξυνούστατος τῶν τότε Γερμανῶν ἀρχαιολόγων Αὔγουστος Βοίκχιος· τότε συνετάχθη καὶ ἐδημοσιεύθη ὁ μέχρι τοῦδε διέπων τὰ ἡμέτερα ἀρχαιολογικὰ περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων νόμος.—Διὰ τοῦ ἀπὸ 18 ἰανουαρίου 1837 ἐγγράφου τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας Ἰ. Ῥίζου ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἡ ἵδρυσις τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας. Τὰ συγκροτήσαντα τὸ πρῶτον τὴν ἑταιρίαν μέλη ἦσαν 24, διότι τοσαῦτα συνῆλθον ἐν τῇ α' γενικῇ συνελεύσει αὐτῆς, γενομένῃ ἐν τῇ Ἀκροπόλει ὑπὸ τὸν Παρθενῶνα τῇ 28 Ἀπριλίου 1837, ἐνῇ ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς τῆς παιδείας Ἰ. Ῥίζος, προεδρεύων τῆς συνελεύσεως, ἀνήγγειλε τὴν ἵδρυσιν τῆς ἑταιρίας διὰ τῆς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως κυρώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῆς καὶ προσεκάλεσε τοὺς ἑταίρους νὰ ἐκλέξωσι τὸ προεδρεῖον καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐφορείας. Ἐξελέχθησαν δέ· πρόεδρος μὲν ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας Ἰ. Ῥίζος, ἀντιπρόεδρος ὁ Ἰ. Κοκκώνης, διευθυντὴς τῶν δημοτικῶν σχολείων, γραμματεὺς ὁ Α. Ρ. Ῥαγκαβῆς, τμηματάρχης τῆς μέσης καὶ ἀνωτέρας παιδείας ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς παιδείας, ταμίας ὁ τραπεζίτης Α. Κομπατζῆς, μέλη δὲ τῆς ἐφορείας Κ. Πιττάκης, διευθυντὴς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς παιδείας, Γρώπιος, πρόξενος τῆς Αὐστρίας, Ἠπίτης, ἰατρὸς καὶ Δ. Φωτήλας].

1981. **Sp. Zambélios. Parler Grecs et Romans. Leur point de contact préhistorique.** Tome premier. Paris, Maisonneuve et C. 1880 σ. X.-250. [Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ὁ ἐν Ἰταλίᾳ τὰ νῦν ποιούμενος τὰς διατριβὰς διαπρεπὴς ἡμῶν λόγιος κ. Σπυρίδων Ζαμπέλιος ἐδημοσίευσε τὸν πρῶτον τόμον (Α—Κ) συγκριτικοῦ ἐτυμολογικοῦ λεξικοῦ σκοποῦντος νὰ διαλευκάνῃ τὴν ἐτυμολογίαν τὴν ἕως τώρα ἀνεξέταστον ἢ κακῶς ἐξετασθεῖσαν πλείστων ἐκ τῆς ἑλληνικῆς (ἥτις εἶνε καὶ ἡ βάσις τοῦ λεξικοῦ) παραγομένων λέξεων τῶν νεωτέρων ῥωμανικῶν γλωσσῶν καὶ ἰδίως τῶν γαλλικῶν καὶ ἰταλικῶν διαλέκτων. Τοῦ λεξικοῦ προτάσσεται γαλλιστὶ γεγραμμένον προοίμιον, ὅπερ ἐξηγεῖ τὰς περὶ τὴν ῥωμανικὴν γλωσσολογίαν ἐμβριθεῖς μελέτας τοῦ συγγραφέως τοῦ ἐπὶ δέκα μακρὰ ἔτη μοχθήσαντος πρὸς παρασκευὴν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος βιβλίου, ὅπερ τῷ ὄντι εἶνε «προῖὸν μακρῶν καὶ εὐσυνειδήτων μελετῶν».

Κατὰ τὸν συγγραφέα ὁ τρόπος, καθ' ὃν μέχρι τοῦδε ἠρευνᾶτο ἡ καταγωγὴ οὕτως εἰπεῖν τῶν λέξεων τῶν νεολατινικῶν γλωσσῶν ἔχει πλημμελῶς. Τῆς γαλλικῆς π. χ. γλώσσης—καὶ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον λέγεται περὶ τῆς γαλλικῆς γλώσσης δύναταί τις ἀναλόγως νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ εἰς τὰς ἄλλας νεολατινικὰς γλώσσας—ἡ ἱστορία καὶ μάλιστα τὸ κύριον τῆς γλώσσης συστατικόν, αἱ λέξεις, ὁ λεκτικὸς θησαυρός, χρονολογεῖται συνήθως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν οἱ Ῥωμαῖοι ἐστερέωσαν τὸ κράτος αὐτῶν ἐν τῇ Γαλατίᾳ. Ἡ ἐπίσημος εἰσαγωγὴ τῆς λατινικῆς γλώσσης, λέγουσι, κατέστησε βαθμηδὸν ἀχρήστους τὰς κελτικὰς τῆς κατακτηθείσης χώρας διαλέκτους, αἵτινες εἰς τὸ ἑξῆς ἴχνη μόνον σποραδικῶς ἀφῆκαν ἀδιάγνωστα. Βραδύτερον, ἡ ὑπὸ τῶν Φράγκων κατάκτησις ὑπερτεθεῖσα τῆς διαλυτικῆς ἐνεργείας τῆς λατινικῆς γλώσσης εἰσήγαγεν ὡσαύτως εἰς τὴν Γαλατίαν οὐκ ὀλίγας λέξεις γερμανικάς. Ἀλλ' εὐλόγως παρατηρεῖ ὁ ἡμέτερος Ζαμπέλιος ὅτι τὴν γλῶσσαν τὴν γαλλικὴν δὲν τὴν ἀπετέλεσε μόνον ἡ ἐπίσημος λατινικὴ γλῶσσα καὶ ἡ γερμανική. Ὑπάρχουσι πλεῖστα ἄλλα στοιχεῖα, ἅτινα συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ γείνῃ ἡ γαλλικὴ γλῶσσα ὅ,τι σήμερον εἶνε, τὰ δὲ στοιχεῖα ταῦτα εἶνε οἱ ὅροι οἱ κοινωνικοί, οἱ πολιτικοί, οἱ ἐμπορικοί, οἱ γλωσσολογικοί, ἐν οἷς εὑρίσκοντο τὰ διάφορα κελτικὰ φῦλα πρὸ τῆς ῥωμαϊκῆς κατακτήσεως. Καθ' οὓς δῆλον ὅτι χρόνους εὑρίσκετο ἔτι εἰς τὰ σπάργανα ἡ λατινικὴ γλῶσσα, πλεῖσται ἀποικίαι αἰολικαί, δωρικαί, ἰωνικαί, διεσπαρμέναι ἀνὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Μεσογείου διέδιδον μετὰ ταχύτητος θαυμασίας τὰς ἰδίας διαλέκτους, τὰ ἤθη, τὰ ἔθιμα, τὰ ἐθνικὰ καθιδρύματα ἀπὸ τῆς Σικελίας μέχρι τῶν ὁρίων τῆς Ἰταλίας καὶ ἀπὸ τῆς Μασσαλίας μέχρι τῶν ἀκτῶν, ἃς προσβρέχει ὁ Ἀτλαντικὸς Ὠκεανός. Δὲν εἶνε δὲ μόναι αἱ κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον εἰσαχθεῖσαι παρὰ τοῖς Γαλάταις ἑλληνικαὶ λέξεις. Καὶ δι' ἄλλων ὁδῶν μετωχετεύετο εἰς τὴν Κελτικὴν ὁ ἑλληνισμός. Πλὴν δὲ τῶν ἑλληνικῶν στοιχείων, ἅτινα περιεῖχεν αὐτὴ ἡ λατινικὴ γλῶσσα ἡ ἐκκριτος καὶ ἐπίσημος, δὲν πρέπει νὰ παρίδῃ ὁ ἀληθὴς ἐπιστήμων ὅτι πλεῖσται λέξεις ἑλληνικαὶ εἰσέδυσαν καὶ διὰ τῆς κοινῆς τῶν Ῥωμαίων γλώσσης, τῆς rusticae, ἥτις βεβαίως θὰ διεδίδετο πολὺ εὐκολώτερον ἢ ἡ ἐπίσημος, διότι ἦτο ἡ γλῶσσα τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν δούλων, ἡ γλῶσσα τοῦ ὄχλου, ἡ γλῶσσα τῶν ἐργατῶν, οἵτινες ἐξ Ἰταλίας προερχόμενοι παρηκολούθουν τῶν ῥωμαϊκῶν λεγεώνων τὰ νικηφόρα signa. Ἡ γλῶσσα ἐκείνη ἡ rustica τόσον διέφερε, κατὰ τὴν ὡραίαν παρατήρησιν τοῦ κ. Ζαμπελίου, τῆς ἐκκρίτου, ὅσον ἡ δουλεία τῆς ἐλευθερίας. Τρία λοιπὸν στρώματα ἑλληνισμοῦ συνετέλεσαν μετὰ τῆς λατινικῆς γλώσσης κοινῆς τε καὶ ἐκκρίτου, τῆς γερμανικῆς καὶ τῆς κελτικῆς εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς τε καθολικῆς σημερινῆς γαλλικῆς γλώσσης καὶ τῶν κατ' ἐπαρχίας δημοτικῶν αὐτῆς διαλέκτων. Πρῶτον μὲν εἶνε ὁ ἑλληνισμὸς ὁ κατὰ τοὺς παλαιοτάτους χρόνους εἰσχωρήσας εἰς τὴν Γαλατίαν, ἔπειτα ἔρχεται ὁ διὰ τῶν Ῥωμαίων εἰσαχθεὶς καὶ τέλος ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς Ἀναγεννήσεως ἐξακολουθῶν ἕως τώρα νὰ εἰσρέῃ.

Τοιαῦται εἶνε αἱ σοφώταται παρατηρήσεις τοῦ κ. Ζαμπελίου, αἵτινες ὑπάρχουσιν οἱονεὶ αἱ βάσεις τοῦ ὅλου βιβλίου.

Δὲν εἶνε βεβαίως δυνατὸν νὰποφανθῶμεν γνώμην περὶ τῶν καθέκαστον· ἕκαστον ἄρθρον δεῖται ἰδίας καὶ μακρᾶς καὶ εὐσυνειδήτου μελέτης, οὐδ' εἶνε δυνατὸν ὑποκειμένου τοῦ λόγου περὶ τοιούτων συγγραφῶν ἄνευ τῆς δεούσης παρασκευῆς νὰ τολμᾷ τις νὰ κρίνῃ. Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ εἰλικρινῶς καὶ ἄνευ φόβου διαψεύσεως δύναταί τις νὰ ὁμολογήσῃ εἶνε, ὅτι ὁ ἀνὴρ ὁ καὶ δι' ἄλλων αὐτοῦ συγγραφῶν γνωστὸς καὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι καὶ ἔξω τῶν ὁρίων αὐτῆς παρέχει σήμερον εἰς τὴν γλωσσολογίαν ἀξιολογωτάτην

καὶ λαμπροτάτην συμβολὴν, ἥτις πάντως θὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τοὺς σοφοὺς νὰ γείνωσι σοφώτεροι. Σ. Κ. Σ.].

Ἐδημοσιεύθη τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἐν τῷ σατυρικῷ φύλλῳ «Μπάκακας» τὸ ἑπόμενον εὐφυὲς σατυρικὸν ποίημα, ὅπερ ἀναδημοσιεύομεν ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς «Ἑστίας» —λυπούμενοι μόνον ὅτι δὲν δυνάμεθα ν' ἀποκόψωμεν ἐξ αὐτοῦ τολμηράς τινας λέξεις, αἵτινες—ἔστω βέβαιος περὶ τούτου ὁ νεαρὸς ποιητὴς κ. Κόκος—οὐδόλως θὰ ἐβλαπτον τὴν ἀξίαν τῆς ἐπιτυχοῦς του σατύρας, ἂν ἔλειπον.

Εἶδα ἕνα ὄνειρο!

[Ἀφιεροῦται εἰς τὸν Λασκαράτον].

Ἤμουνα σ' ἕνα μεγαλώτατο μπαλόνι
Καὶ βρέθηκ' ἄξαφνα ψηλὰ εἰς τὰ οὐράνια.....
Μέσα σὲ κειὸ τὸ ἐναέριο βαγόνι
Ἐγύριζαν ὁμπρός μου οἱ κόσμοι σὰ ῥοδάνια.
Τόσο ὅπου μοῦ ἦρθε μιὰ φρικτὴ σκοτοῦρα
Σὲ κείνη τὴν ἀτέλειωτη ἀνακατοσοῦρα.

Ἔβλεπα ἀπὸ κεῖθε οὔλοι τσὶ ἀστέρες
Τὸν ἥλιο, τὴ Σελήνη, τὸν Ἑρμῆ, τὸν Ἄρη,
Καὶ ἕνα ἄλλο πλῆθος στρογγυλοὶ σὰ σφαῖρες.
Σπαρμένοι εἰς τὸν οὐρανὸ μὲ τόση χάρι
Ὅπου κ' ἐγὼ ἐπίστεψα εἰς τὸ θεό μου
Καὶ εἶπα· — Ἐκεῖὸς θάπλασε καὶ τὸν ἑαυτό μου!...

Ἐστριφογύριζαν ἐκεῖνοι οὔλοι οἱ κόσμοι
Κ' ἐγὼ μονάχος ἐστεκόμουν στὸν ἀγέρα
Τόσο ὁποῦ μοῦ ξέφυγε, καὶ εἶπα — Δόξα μοι
Πᾶστῶ, καὶ νὰ κουνήσω οὔλο τὸν αἰθέρα!...
Εἶπα τὸν ἴδιο λόγο μὲ τὸν Ἀρχιμήδη
Μὰ κειὸς τὸ εἶπε μόνο γιὰ τσὶ γῆς τ' ἀστρεῖδι.

Ὡς τόσο ἀνέβαινα ψηλὰ ψηλὰ ὅλο ἕνα
Κι' ἀρχῆσαν νὰ θαμπόνουνε τὰ δυώ μου μάτια
Ἤθελ' ἀκόμα μίλια ὡς τριάντα ἕνα...
Γιὰ ν' ἀνεβῶ εἰς τὰ οὐράνια παλάτια
Ἐκεῖ ἔλεγα θὰ βρῶ τὸν ὕψιστο θεό μου
Οὔλο τὸ τάγμα τῶν ἀγγέλω, καὶ κάθε δικό μου!....

Al fino ἀνέβηκα εἰς τοῦ Παράδεισου τὴν θύρα
Καὶ ἐπερίμενα ἀπὸ ἔξω νὰ μ' ἀνοίξουν....
Ξάφνου γροικάω νὰ χτυπᾷ μιὰ σφύρα
Ν' ἀνοίξῃ μία πόρτα καὶ νὰ μὲ τραβήξουν.
— Εἶσαι, μοῦ λένε, μοναχός σου; Ναί! τσὶ εἶπα!
— Ἔμπα λοιπὸ γιὰ θὰ σφαλλήσουμε τὴν τρύπα.

Ἐμπῆκα!.. Ὦ Παναγιώτατε θεέ μου!
—Γιατὶ τὸν εἶχα ποιὰ ὁμπρός μου..τὸν θωροῦσα—
Τέτοιονε δὲ σὲ φανταζόμουνε ποτέ μου
Ἀνδρεῖο!...ὑγιέστατο...οὔτε μποροῦσα
Νὰ φανταστῶ γιὰ τὴν προσωπικότητά σου
Γιατὶ τί εἶμαι ἐγώ, ὁμπρὸς στὴν ἀφεντειά σου;

— Σκασμὸς μοῦ λέει στὸ λαιμό σου τσιλιβόθρα!
Νὰ μὴ σοῦ σφίξω μιὰ γροθιὰ εἰς τὰ μουσούδια
Καὶ σὲ μεταμορφώσω στὴ στιγμὴ ὡς τὴν μιτσίθρα
Ἐκειὰ ποῦ φιάνετε στὴ γῆ σας ἀφ' τὰ βούδια
Γκιντὶ, ἀγύρτες, τσαρλατάνοι, δολοφόνοι
Ψεύταις, μοιχοὶ, ἐπίορκοι, ἀσυνέτητοι, μασόνοι.

Ἐσὺ μουρὲ, μοῦ λέει, εἶσαι ἀφ' τσὶ γῆς τὰ μέρη
Καὶ μάλιστα κατάγεσαι ἀπ' τὴν Ἑλλάδα!
Μουρὲ ἐγὼ θὰ ἐξαλείψω ἐκειὸ τ' ἀστέρι
Γιατὶ ποιὸ ἑκατήντησε μιὰ σιχαμάδα.
Δὲν ἔχετε ἄλλη δουλειά...ντελμπεχανάδες
Καὶ δός του πᾶσα μέρα οὔλο καὶ καυγάδες.

Γκιντὶ κουνούπια! ἐγὼ σᾶς ἔστειλα στὴ γῆ μου
Γιατὶ δὲν ἤξευρε κανεὶς ποῦ νὰ σᾶς βάλῃ·
Καὶ σεῖς ἀπὸ τὴν καλωσύνη τὴν πολλή μου
Παρασηκώσατε, κανάγιδες, κεφάλι.
Καλὰ μοῦ ἔλεγε τσὶ ἄλλαις καὶ ὁ Δάντες,
Πῶς καταντήσατε τοῦ κόσμου οἱ ποιὸ μπιρμπάντες!..

Ἔτσι μοῦ εἶπε...κι' ἀπ' τὸ πόδι εὐθὺς μ' ἁρπάζει
Καὶ λέει τσὶ ἅγιοι. — Κάμετε λίγο τόπο!..
Νὰ σφεντονιάρω 'στὸ ἄπειρο γιὰ χάζι
Ἐτοῦτο τὸ infame εἶδος τῶν ἀθρώπω!...
Εἶπε...καὶ βρέθηκα εἰς τὸ κενὸ χαμμένος.
Ξυπνῶ...ἤμουν στὸ πάτωμά μου ξαπλωμένος.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[13 Δεκεμβρίου 1879.]

Χθὲς ἐτελέσθη ἐν τῷ ἀνακτορικῷ ναῷ δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως εἰσερχομένου εἰς τὸ 35ον ἔτος. — Προχθὲς παρουσιάσθη ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ἡ πρὸ μικροῦ ἀφιχθεῖσα τυνησία ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἐκ τοῦ ὑποστρατήγου Tahar Bel, τοῦ ταγματάρχου Hassan καὶ ἑνὸς διερμηνέως, καὶ ἐνεχείρισεν εἰς τὴν Α. Μ. τὸ παρὰ τοῦ βέη τῆς Τύνιδος ἀποσταλὲν ἀδαμαντοκόλλητον παράσημον. — Ἐν τῇ Βουλῇ ἐξακολουθοῦσιν αἱ συζητήσεις ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος. — Ἡ Βουλὴ ἐπεψήφισεν εἰς β' ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον τῆς ὑπὲρ τῶν προσφύγων πιστώσεως ἥτις ἀνεβιβάσθη εἰς 20,000 δραχμὰς, ἐξ ὧν 4—5 χιλιάδες ὡρίσθησαν διὰ τοὺς ἐν Κερκύρᾳ πρόσφυγας, 2 χιλιάδες διὰ τοὺς ἐν Λαμίᾳ, 2 ἕτεραι διὰ τοὺς ἐν Εὐρυτανίᾳ, 1000 διὰ τοὺς ἐν Βάλτῳ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Λεπενοῦ. — Κατὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1879 ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Ὀκτωβρίου μετὰ τῶν πιθανῶν ἀποτελεσμάτων τῶν μηνῶν Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου 1879 αἱ εἰσπράξεις θ' ἀνέλθωσιν εἰς δραχ. 39,912,381, τὰ δὲ ἔξοδα τοῦ κράτους εἰς δραχ. 43,015,322. — Κατὰ τὸν ὑποβληθέντα εἰς τὴν βουλὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως τοῦ πραγματοποιηθέντος μέρους τοῦ δανείου τῶν 60,000,000 φράγκων μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1879 ἐπραγματοποιήθησαν ὁμολογίαι 96,000, ἀξίας φράγκων 35.120,000 φράγκων. Διετέθησαν δὲ ὡς ἑξῆς· 1) Ἐπληρώθησαν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν λ/σμὸν τοῦ πρὸς αὐτὴν χρέους τοῦ δημοσίου δραχμαὶ 25,714,361 καὶ 74 %, 2) εἰς τὴν Ἰονικὴν τράπεζαν δραχ. 1,291,253 καὶ 82 %, ἐλήφθησαν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ κράτους δραχ. 3,000,000, 4) διὰ τὴν ἐξαγορὰν ἐντόκων γραμματίων δραχ. 2,000,000, 5) ἐπληρώθησαν εἰς τὴν Ἐθνικὴν τράπεζαν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 182,328 καὶ 75 % καὶ 6) μένουσιν ἐν τῇ Ἐθνικῇ τραπέζῃ ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰς χρυσὸν δραχ. 6,064,000. — Ἀπεδίωσεν ἐν ἐσχάτῃ πενίᾳ ὁ ἀρχαῖος δημοσιογράφος Κ. Γρυπάρης. — Προχθὲς δικασθέντες ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις κακουργιοδικῶν οἱ συντάκται τῆς σατυρικῆς ἐφημερίδος «Ῥαμπαγᾶς» κκ. Β. Γαβριηλίδης καὶ Κ. Τριαντάφυλλος, κατηγορούμενοι ἐπὶ ἐξυβρίσει κατὰ τοῦ βασιλέως, ἐκηρύχθησαν ἀθῶοι. — Ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου τῆς 7 Δεκεμβρίου καὶ ἐπὶ δύο κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἔπιπτεν ἀδιακόπως χιὼν ἐν Ἀθήναις, λευκάνασα τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν καὶ τὰς ὁδοὺς, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἐνέσκηψε δριμύτατον ψῦχος· τὸ θερμόμετρον ἐδείκνυεν ἐν ὑπαίθρῳ 2 βαθμοὺς ὑπὲρ τὸ μηδενικόν. Ἡ συγκοινωνία τῆς Ἀττικῆς μετὰ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος διεκόπη διὰ ξηρᾶς ἀποκλεισθεισῶν ἐκ τῆς χιόνος τῶν διόδων τῆς Κάζας καὶ τοῦ ἁγίου Μερκουρίου. Κατὰ τὰς ἐπαρχιακὰς ἐφημερίδας πανταχοῦ ὁ χειμὼν εἶνε βαρύτατος. Ἐν Θήβαις, ἕνεκα τῆς καταπεσούσης πολλῆς χιόνος οἱ ἄνθρωποι ἀδυνατοῦσι νὰ ἐξέλθωσι τῶν οἰκιῶν των. — Ἐν Κερκύρᾳ ἐνέσκηψεν ἡ νόσος εὐλογία καὶ ἱκανὰ ἄτομα ἀπεδίωσαν ἐξ αὐτῆς ἐν τῷ χωρίῳ Περιθέας. — Δύο ἀξιωματικοὶ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ Σκοῦρα ἐφένδης καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Ἀχμὲτ ἐφένδης, λειποτακτήσαντες ἀφίκοντο εἰς Βόνιτσαν καὶ παρουσιάσθησαν εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ τάγματος. — Ὁ ἀτμοδρόμων «Ἑλλὰς», γράφουσιν αἱ «Νέαι Ἰδέαι», κατὰ τὴν διάβασίν του ἐκ Μελίτης ἔτυχεν ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς. Μετὰ τὸν χαιρετισμὸν τοῦ φρουρίου καὶ τοῦ αὐτόθι ἀγγλικοῦ στόλου, οἱ ὁμογενεῖς καὶ ὁ ναύαρχος ἐκάλεσαν εἰς γεῦμα τὸν κυβερνήτην τῆς «Ἑλλάδος» ὅστις ἀνταποδοὺς τὸ γεῦμα, ἐπέτρεψε τῇ μουσικῇ τοῦ πλοίου καὶ ἐπαιάνισεν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως ἐν μέσῳ ἐκθουσιωδῶν ζητωκραυγῶν τῶν Ἑλλήνων ὁμογενῶν, ἐπαιρομένων διὰ τὸ πρωτοφανὲς τοῦ θεάματος τῆς παιανίσεως ἑλληνικῆς ναυτικῆς μουσικῆς ἐν εὐρωπαϊκῇ πόλει. — Ὁ μακαρίτης Ἐ. Κόκκινος ἀφῆκε διὰ διαθήκης κληρονόμους του τοὺς δύο ἀνεψιούς του, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει ἤθελον ἀποθάνει οὗτοι ἄκληροι τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, πρὸς ὃ κληροδοτεῖ ἀπὸ τοῦδε τὴν βιβλιοθήκην του. — Ὁ ἐν Μασσαλίᾳ διαμένων κ. Ε. Ν. Πρασσακάκης προσήνεγκεν εἰς τὸ ὀρφανοτροφεῖον Χατζῆ Κώστα δρ. 2,000. — Μέχρι τῆς 8 Δεκεμβρίου ἐξήχθησαν ἐκ τῶν διαφόρων λιμένων τοῦ κράτους 162,022,865 λίτραι σταφιδοκάρπου.